

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Ondřeje Mrákoty a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **předseda Obvodního soudu pro Prahu 1**, se sídlem Ovocný trh 587, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 2. 2017, č. j. 8 A 32/2017 - 8,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Praze se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v rozvrhu práce Obvodního soudu na rok 2015. Krajský soud usnesením ze dne 23. 1. 2017, č. j. 46 A 7/2017 - 3, věc postoupil místně příslušnému soudu, tedy Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Ten žalobu v záhlaví označeným usnesením odmítl pro překážku litispendence, neboť obsahově totožnou žalobu jako tu, kterou mu postoupil Krajský soud v Praze, podal stěžovatel ve stejný den i k městskému soudu.

[2] Usnesení městského soudu bylo stěžovateli doručeno formou náhradního doručení (§ 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v relevantním znění) dne 24. 2. 2017. Dne 20. 11. 2017 doručil stěžovatel osobně městskému soudu kasační stížnost proti tomuto usnesení.

[3] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou splnění podmínek řízení o kasační stížnosti.

[4] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, přičemž zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle čtvrtého odstavce tohoto ustanovení se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

[5] Lhůta pro podání kasační stížnosti stěžovateli uplynula v pátek 10. 3. 2017. Stěžovatel sice kasační stížnost podal, avšak učinil tak až dne 20. 11. 2017, tedy po uplynutí lhůty pro její podání. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl. S ohledem na uvedené pak nebylo zapotřebí rozhodovat o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků ani o jeho návrhu na ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 – 48).

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. ledna 2018

Mgr. Ondřej Mrákota
předseda senátu